

W ramach piątego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd kilkakrotnie naruszył prawo i uchybił ciężącemu na nim obowiązki uzasadnienia, jako że orzekł, iż Komisja mogła podwyższyć grzywnę nałożoną na wnoszącą odwołanie z tytułu powrotu do naruszenia, mimo że nie było ani podstawy prawnej, ani ostatecznego skazania, które mogłyby uzasadnić podobne podwyższenie. Sąd naruszył w ten sposób zarówno ogólną zasadę legalności kar, jak również zasady pewności prawa i dobrego administrowania wymiarem sprawiedliwości.

W ramach szóstego i ostatniego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi wreszcie, iż Sąd naruszył prawo, orzekając, że Komisja mogła podwyższyć kwotę wyjściową grzywny z tytułu zapewnienia skutku odstraszającego, mimo że winna ona była uwzględnić ostateczną kwotę grzywny celem dokonania oceny, czy podwyższenie grzywny z tego tytułu było stosowne, czy też nie.

(¹) Rozporządzenie Rady nr 17/62 z dnia 7 lutego 1962 r., pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. 85 i 86 traktatu (Dz.U. 13, s. 204).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

(³) Decyzja Komisji z dnia 27 października 2002 r. w sprawie COMP/E-1/37.152 — Płyty gipsowe (Dz.U. 2005, L 166, s. 8).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 23 września 2008 r. — Yasar Erdil przeciwko Landowi Berlin

(Sprawa C-420/08)

(2008/C 327/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Yasar Erdil

Strona pozwana: Land Berlin

Pytania prejudycjalne

Czy obywatel turecki, który posiada status prawny określony w art. 7 akapit pierwszy tiret drugie decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG-Turcja i zamieszkuje od momentu swoich narodzin w roku 1989 na terytorium Niemiec, może powołać się na

szczególną ochronę przed wydaleniem na podstawie art. 28 ust. 3 lit. a dyrektywy 2004/38/WE (¹) z dnia 29 kwietnia 2004 r.?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, Dz. U. L 158 s 77. (Sprostowanie dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, Dz. U. L 229 s 35).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 26 września 2008 r. — Enviro Tech (Europe) Ltd przeciwko État belge

(Sprawa C-425/08)

(2008/C 327/21)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Enviro Tech (Europe) Ltd

Strona pozwana: État belge

Pytania prejudycjalne

Pytanie 1:

— Czy dyrektywa 2004/73/WE (¹), w zakresie w jakim klasyfikuje bromek n-propylu jako substancję wysoce łatwopalną (R11) na podstawie jedyne badania przeprowadzonego w temperaturze -10°C, jest zgodna z dyrektywą ramową 67/548/EWG (²), a w szczególności z jej załącznikiem V, pkt A.9, który ustanawia zasady określania temperatury zapłonu?

— Czy dyrektywa 2004/73/WE, w zakresie w jakim dokonuje klasyfikacji bromku n-propylu jako substancji toksycznej w odniesieniu do rozmnażania kategorii 2 (R60), po pierwsze, bez wyraźnego wykazania w odpowiednich badaniach na zwierzętach toksycznych skutków zaobserwowanych w celu uzasadnienia silnego domniemania, że oddziaływanie substancji na człowieka może wywołać toksyczne skutki w zakresie rozwoju i po drugie, na podstawie badań stwierdzających skutki toksyczne wyłącznie u zwierząt poddanych stężeniu 250 ppm, które przekracza 11 razy maksymalne stężenie i 40 razy średnie stężenie bromku n-propylu, na jakie narażony jest człowiek używający produktu, jest zgodna z dyrektywą ramową 67/548/EWG, a w szczególności jej załącznikiem VI, pkt 4.2.3?

- Czy dyrektywa 2004/73/WE, w zakresie w jakim dokonuje klasyfikacji bromku n-propylu jako substancji wysoce łatwopalnej (R11) i toksycznej w odniesieniu do rozmnażania kategorii 2 (R60) na podstawie zasady ostrożności, bez zachowania metod i kryteriów ustanowionych w załączniku V i VI dyrektywy 67/548/EWG, jest zgodna z dyrektywą ramową 67/548/EWG, a w szczególności jej załącznikami V i VI?
- Czy dyrektywa 2004/73/WE, w zakresie w jakim dokonuje klasyfikacji bromku n-propylu jako substancji wysoce łatwopalnej (R11) i toksycznej w odniesieniu do rozmnażania kategorii 2 (R60) na podstawie badań, które różnią się od badań przeprowadzonych na konkurencyjnych produktach, w szczególności chlorowanych halogenach i z naruszeniem zasady proporcjonalności, jest zgodna z dyrektywą ramową 67/548/EWG?

Pytanie 2:

- Czy w przypadku niezgodności dyrektywy 2004/73/WE z dyrektywą 67/548/EWG Królestwo Belgii powinno powstrzymać się od dokonania transpozycji do prawa krajowego klasyfikacji bromku n-propylu, wynikającej z dyrektywy 2004/73/WE, a nawet odstąpić od tej klasyfikacji, podczas gdy zgodnie z art. 2 dyrektywy 2004/73/WE „państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 października 2005 r.”?

(¹) Dyrektywa Komisji 2004/73/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. dostosowująca po raz dwudziesty dziewiąty do postępu technicznego dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania, i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. L 152, s. 1).

(²) Dyrektywa Rady z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. 196, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, Londyn (Zjednoczone Królestwo) w dniu 29 września 2008 r. — Terex Equipment Ltd przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-430/08)

(2008/C 327/22)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

VAT and Duties Tribunal, Londyn (zgodnie z wnioskiem Edinburgh Tribunal Centre)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Terex Equipment Ltd

Strona pozwana: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy Wspólnotowy Kodeks Celny (¹), a w szczególności art. 78 dopuszcza rewizję zgłoszenia w celu skorygowania KPC, a jeśli tak, to czy od HMRC wymaga się uregulowania sytuacji poprzez rewizję zgłoszenia?
- 2) Czy towary w tej sprawie zostały nielegalnie usunięte spod dozoru celnego w rozumieniu art. 203 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego w trybie art. 865 rozporządzenia wykonawczego (²)?
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy w ten sposób powstał dług celny w przywozie na podstawie art. 203 Wspólnotowego Kodeksu Celnego?
- 4) Nawet, jeśli nie było długu celnego na podstawie art. 203 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, to czy dług celny powstał na mocy art. 204 w świetle
  - (i) ustalenia „oczywistego zaniedbania” oraz
  - (ii) pytania, czy HMRC nie zastosował się do art. 221 ust. 3 Wspólnotowego Kodeksu Celnego poprzez niezgłoszenie długu celnego na podstawie art. 204 w terminie?
- 5) Biorąc pod uwagę, że:
  - (i) nie może wystąpić uregulowanie na podstawie art. 78 Wspólnotowego Kodeksu Celnego oraz
  - (ii) istniał dług celny
  - (iii) zaistniała sytuacja szczególna przewidziana przez art. 899 rozporządzenia wykonawczego

czy sąd krajowy mógł stwierdzić, że nie wystąpiło oczywiste zaniedbanie, a zatem dług celny winien zostać zwrócony na podstawie art. 239 Wspólnotowego Kodeksu Celnego?

(¹) Rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, s. 1).

(²) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, s. 1).